

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Negen

Jesaja's laatste profetische verhandeling: de openbaring van Christus en de profetische rol van de 144.000

Jeff Pippenger
2023-11-01

Het boek Jesaja, en in het bijzonder Jesaja's laatste profetische uiteenzetting, te vinden in hoofdstukken veertig tot en met zesenzestig, is een presentatie die een handvol belangrijke profetische waarheden benadrukt die rechtstreeks verbonden zijn met de Openbaring van Jezus Christus, die nu wordt ontzegd naarmate wij het einde van de menselijke genadetijd naderen. Een van die waarheden is de openbaring van Alpha en Omega. Geen enkel ander boek in de Bijbel komt ook maar in de buurt van Jesaja's getuigenis van dat aspect van Gods karakter dat het einde van een zaak aanschouwelijk maakt met het begin van een zaak.

Wie heeft het bewerkt en volbracht, roepende de geslachten van den beginne af? Ik, de HEERE, de Eerste, en met de laatsten; Ik ben Dezelfde. Jesaja 41:4.

Het is in Jesaja dat God aanduidt wat het is dat bewijst dat God God is.

Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste; en buiten Mij is er geen God. En wie zal, gelijk Ik, roepen, en het verkondigen, en het voor Mij in orde stellen, sinds Ik het oude volk aangesteld heb? En laten zij hun de dingen die komen, en die zullen geschieden, te kennen geven. Vreest niet, en zijt niet bevreesd; heb Ik het u niet van toen af doen horen, en verkondigd? Gij zijt immers Mijn getuigen. Is er een God buiten Mij? Ja, er is geen God; Ik ken er geen. Jesaja 44:6–8.

Jesaja's laatste profetische beschrijving benadrukt de volmaakte en uiteindelijke vervulling van de komst van de Trooster die Jezus heeft beloofd.

Hoort naar Mij, gij die de gerechtigheid najaagt, gij die de HEERE zoekt: aanschouwt de rots waaruit gij gehouwen zijt, en de groeve van de put waaruit gij gegraven zijt. Ziet op Abraham, uw vader, en op Sara, die u geboort heeft; want Ik riep hem, toen hij nog alleen was, en zegende hem, en vermeerderde hem. Want de HEERE zal Sion troosten; Hij zal al haar woeste plaatsen troosten; en Hij zal haar woestijn maken als Eden, en haar wildernis als de hof des HEEREN; vreugde en blijdschap zullen daarin gevonden worden, dankzegging en het geluid van gezang. Jesaja 51:1–3.

De Trooster arriveerde in juli 2023. Een andere waarheid die in Jesaja's vertelling wordt benadrukt, is de verborgen, uit drie stappen bestaande geschiedenis van de zeven donderslagen, die de structuur vormt van „emeth”, het Hebreeuwse woord dat werd gevormd door de eerste, dertiende en laatste letters van het Hebreeuwse alfabet.

Een stem van rumoer uit de stad, een stem uit de tempel, een stem van de HEERE, Die vergelding doet aan Zijn vijanden. Jesaja 66:6.

Een andere belangrijke waarheid die in Jesaja wordt uiteengezet, is de rol van de islam als het instrument van Gods uitvoerend oordeel, eerst over de Verenigde Staten en daarna over de wereld, wegens de invoering van de zondagsdwang.

Met mate, wanneer Gij het doet uitspruiten, zult Gij daarmee twisten; Hij houdt Zijn ruwe wind in op de dag van de oostenwind. Jesaja 27:8.

Al deze waarheden zouden kunnen worden gecategoriseerd als bestanddelen van de boodschap van de Middernachtsroep, die in de gelijkenis van de tien maagden de voorstelling is van de boodschap van de Openbaring van Jezus Christus, die de Vader aan Jezus gaf, die haar aan Gabriël gaf, die haar aan Johannes gaf, die haar opschreef en aan de gemeenten zond. Wij hebben Isaïa's laatste verhalende gedeelte gebruikt om de lijn van profetische gebeurtenissen te ondersteunen die in hoofdstuk elf van Openbaring begint, en wij zijn nu aangekomen bij hoofdstuk twaalf, waar wij de vrouw, bekleed met de zon, aantreffen, voorgesteld met die symboliek die door Isaïa zo krachtig wordt bevestigd, namelijk dat Christus het einde van een zaak illustreert met het begin van een zaak.

En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. En zij, zwanger zijnde, schreeuwde in haar weeën en werd gekweld om te baren. En er werd een ander teken in de hemel gezien; en zie, een grote rode draak, met zeven koppen en tien horens, en zeven kronen op zijn koppen. En zijn staart sleepte het derde deel van de sterren des hemels mee en wierp die op de aarde. En de draak stond vóór de vrouw die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden zodra het geboren zou zijn. En zij baarde een mannelijk kind, dat alle volken zou hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd weggerukt tot God en tot Zijn troon. Openbaring 12:1–5.

De vrouw van Openbaring twaalf is een symbool van Gods uitverkoren volk door de gehele geschiedenis heen. De twaalf stammen van het oude letterlijke Israël vertegenwoordigen het begin van Gods uitverkoren verbondsvolk. De twaalf stammen zijn een type van het einde van het oude letterlijke Israël, toen Christus twaalf discipelen uitkoos. Die twaalf discipelen aan het einde van het oude letterlijke Israël waren tevens de twaalf apostelen aan het begin van het moderne geestelijke Israël. Twee getuigen van het begin en één getuige van het einde voegen zich samen om drie getuigen vast te stellen die de honderdvierenvijftigduizend aanwijzen als het einde van het moderne geestelijke Israël.

De honderdvierenvijftigduizend zijn ook het banier dat door hun broeders werd uitgeworpen. Zij zijn het banier dat een dal van dorre doodsbeenderen was, liggend op de straat van de grote stad Sodom en Egypte, die werden gedood door het beest dat opsteeg uit de bodemloze put. Zij zijn het banier, dat de stenen van de kroon zijn, die de vrouw op haar hoofd draagt.

En de HEERE, hun God, zal hen te dien dage verlossen als de kudde van Zijn volk; want zij zullen zijn als de stenen van een kroon, opgeheven als een banier over Zijn land. Zacharia

9:16.

Het vaandel, dat de honderd vierenveertigduizend zijn, bestaat uit stenen, evenals Christus.

En allen dronken dezelfde geestelijke drank; want zij dronken uit de geestelijke Rots die hen volgde; en die Rots was Christus. 1 Korinthe 10:4.

Christus is een type van de honderd vierenveertigduizend, en Petrus stemt met Paulus overeen dat Christus de „levende steen” is die verworpen werd, en Petrus heeft ook vastgesteld dat Gods volk eveneens „levende stenen” zijn.

Tot Hem komende, als tot een levende steen, wel door de mensen verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, wordt ook gij, als levende stenen, opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offeranden te brengen, Gode welgevallig door Jezus Christus. 1 Petrus 2:4, 5.

De honderdvierenveertigduizend zijn niet alleen de stenen in de kroon van de vrouw, zij zijn de kroon zelf.

Om Sions wil zal Ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat haar gerechtigheid voortbreekt als een glans, en haar heil als een fakkel die brandt. En de heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond des Heren noemen zal. Gij zult ook een sierlijke kroon zijn in de hand des Heren, en een koninklijke tulband in de hand van uw God. Jesaja 62:1–3.

Christus is een type van de honderdvierenveertigduizend. Hij is de Rots, en zij zijn „stenen”. Zij zijn „een sierlijke kroon in de hand des Heren”, en Christus is de kroon der heerlijkheid.

Te dien dage zal de HEERE der heirscharen zijn tot een kroon der heerlijkheid en tot een sierlijke diadeem voor het overblijfsel van Zijn volk; en tot een geest des oordeels voor hem die ten gerichte zit, en tot sterkte voor hen die de strijd doen wederkeren tot aan de poort. Jesaja 28:5, 6.

Wanneer men het getal twaalf beschouwt in de context van begin en einde, vertegenwoordigt de vrouw het uitverkoren verbondsvolk uit het oude Israël vanaf de berg Sinaï tot aan de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend. Zij zijn getypeerd door Christus, en Zijn geboorte was een voorafbeelding van de opstanding van de dode dorre beenderen uit de straat waar zij op 18 juli 2020 waren vermoord. Het tweestappenproces dat Ezechiël zevenendertig zo kernachtig aanduidt, en dat die twee profeten tot leven brengt, wordt ‘voor het eerst vermeld’ in de schepping van Adam.

Adam werd in twee stappen geschapen. Eerst werd hij geformeerd, daarna blies Christus hem de adem des levens in, zoals de adem uit de vier winden in Ezechiël de dorre beenderen tot leven bracht. Adam werd geschapen als een volledig volgroeide man, maar zijn schepping was daarom niet minder zijn geboorte. De honderd vierenveertigduizend worden geboren na drieënhalve symbolische dagen dood op de straat te hebben gelegen die door het dal des doods loopt. De

honderd vierenveertigduizend worden gebaard door de vrouw die het „mannelijk kind” baarde, „dat al de heidenen zou hoeden met een ijzeren staf.” Als symbool van de gemeente door de gehele geschiedenis heen vertegenwoordigt de vrouw van Openbaring twaalf dezelfde symboliek als de „berg” van Daniël twee.

„Openbaring is een verzegeld boek, maar het is ook een geopend boek. Het vermeldt wonderbare gebeurtenissen die in de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde zullen plaatsvinden. De leringen van dit boek zijn duidelijk omschreven, niet mystiek en onbegrijpelijk. Daarin wordt dezelfde lijn van profetie voortgezet als in Daniël. Sommige profetieën heeft God herhaald en daarmee getoond dat daaraan belang moet worden gehecht. De Heere herhaalt geen dingen die niet van groot gewicht zijn.” Manuscript Releases, deel 9, 8.

Dezelfde profetische lijn die in Daniël wordt aangetroffen, wordt in de Openbaring voortgezet. Daniëls steen, die zonder handen uit de berg is gehouwen, is Petrus’ „levende stenen”, die „gebouwd worden tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap”, en Daniëls steen stelt ook de honderd vierenveertigduizend voor. De berg is Gods kerk door de geschiedenis heen.

En in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk oprichten dat in eeuwigheid niet te gronde zal gaan; en het Koninkrijk zal aan geen ander volk worden overgelaten, maar het zal al deze koninkrijken verbrijzelen en vernietigen, en zelf zal het voor eeuwig standhouden. Omdat gij gezien hebt dat de steen zonder handen uit de berg gehouwen werd, en dat hij het ijzer, het koper, de leem, het zilver en het goud verbrijzelde, heeft de grote God de koning bekendgemaakt wat hierna geschieden zal; en de droom is gewis, en de uitlegging daarvan betrouwbaar. Daniël 2:44, 45.

De boodschap van de Middernachtsroep van de honderd vierenveertigduizend wordt eveneens voorgesteld als de late regen, en het is in de tijd van de late regen dat God het koninkrijk, voorgesteld door de steen van Daniël, ‘opricht’.

„De late regen komt over hen die rein zijn — dan zullen allen die ontvangen, zoals vroeger.”

„Wanneer de vier engelen loslaten, zal Christus Zijn koninkrijk oprichten. Niemand ontvangt de late regen dan zij die alles doen wat in hun vermogen ligt. Christus zou ons helpen. Allen zouden overwinnaars kunnen zijn door de genade van God, door het bloed van Jezus. De gehele hemel is betrokken bij het werk. Engelen zijn daarin geïnteresseerd.” Spalding and Magan, 3.

De vier winden van de islam worden losgelaten bij de zondagswet, en daarna richt Christus Zijn koninkrijk op. Dit vindt plaats in de dagen van de geestelijke koninkrijken van Daniël hoofdstuk twee. De laatste vier geestelijke koninkrijken in Nebukadnezars droom werden getypeerd door de eerste vier letterlijke koninkrijken. Het letterlijke Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome vertegenwoordigen het geestelijke Babylon, Medo-Perzië, Griekenland en Rome.

Geestelijk Babylon is het hoofd van goud, dat in 1798 een dodelijke wond ontving, zoals vooraf uitgebeeld werd doordat Nebukadnezar gedurende „zeven tijden” tijdelijk uit de macht werd

verwijderd. Wanneer de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profeet het achtste koninkrijk vormt, dat uit de zeven is, zal het samengesteld zijn uit alle geestelijke koninkrijken, vertegenwoordigd in het beeld van Nebukadnezar in hoofdstuk twee. Het pausdom dood en het pausdom herrezen zijn het geestelijke hoofd van goud aan het begin en aan het einde van de vier geestelijke koninkrijken van het beeld. De Verenigde Staten worden, als het tweede van de vier koninkrijken, voorgesteld als het geestelijke Medo-Perzië. De Verenigde Naties worden, als het derde van de vier koninkrijken, voorgesteld als het geestelijke Griekenland en samen vormen zij allen de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profeet om het achtste koninkrijk op te richten, dat uit de zeven is. Het pausdom is de antichrist en tracht Christus na te bootsen. In dit opzicht is het pausdom, van de laatste vier geestelijke koninkrijken, het eerste en het laatste.

De steen die zonder toedoen van handen uit de berg gehouwen is, wordt tot een koninkrijk dat de gehele aarde vervult, en hij wordt opgericht als een banier in „de dagen van deze koningen”, want alle geestelijke koninkrijken van het beeld zijn in „de laatste dagen” actief vertegenwoordigd. Het opheffen van de banier, dat is het oprichten van het koninkrijk van Christus, vindt plaats wanneer de vier winden van de islam worden losgelaten en de late regen zonder mate wordt uitgestort bij de zondagswet.

De steen die uit de berg werd uitgehouwen, zal alle geestelijke koninkrijken der aarde, voorgesteld door „het ijzer, het koper, het leem, het zilver en het goud”, in stukken verbreken. De honderd vierenveertigduizend vertegenwoordigen Christus, die in Openbaring twaalf „het mannelijke kind” is, wiens geboorte de geboorte van de honderd vierenveertigduizend voorafschaduwde. Het „mannelijke kind” zal „alle volken hoeden met een ijzeren staf”. Met die staf zal hij de volken verbreken.

Ik zal het besluit bekendmaken: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd. Eis van Mij, en Ik zal de heidenvolken geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezit. Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat. Psalm 2:7-9.

De Zoon van God is door de Vader verwekt. Velen nemen deze waarheid en verdraaien haar tot hun eigen verderf. „Verwekt” betekent voortbrengen, maar wij weten dat er nooit een tijd is geweest waarin Christus niet bestond.

“Nu zegt de Geest uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen van het geloof zullen afvallen, zich wendend tot verleidende geesten en leringen van duivelen; door huichelarij leugen sprekende, hebbende hun geweten als met een brandijzer toegeschroeid.’ Vóór de laatste ontwikkelingen van het werk der afval zal er een verwarring van het geloof zijn. Er zullen geen heldere en duidelijke denkbeelden bestaan aangaande het geheimenis Gods. De ene waarheid na de andere zal verdorven worden. ‘En buiten alle tegenspraak, groot is het geheimenis der godzaligheid: God is geopenbaard in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.’ Er zijn velen die het vóórbestaan van Christus loochenen en daarom Zijn goddelijkheid ontkennen; zij nemen Hem niet aan als een persoonlijke Heiland.

Dit is een volstrekte verloochening van Christus. Hij was de eniggeboren Zoon van God, die van den beginne één was met de Vader. Door Hem zijn de werelden gemaakt.” Signs of the Times, 28 mei 1894.

Wanneer Christus wordt aangeduid als de „geborene” van de Vader, wordt daarmee een waarheid met betrekking tot Christus aangeduid, een waarheid die vernietigd wordt wanneer zij in het model van het menselijke ouderschap wordt geperst. Wij kunnen God niet beoordelen vanuit ons menselijk perspectief. Wij kunnen God slechts beoordelen zoals Hij Zichzelf aan ons voorstelt in Zijn eigen beoordeling van Zichzelf.

De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij kere weder tot de HEERE, dan zal Hij Zich zijner ontfermen; en tot onze God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk. Want Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, alzo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan ulieder gedachten. Jesaja 55:7–9.

Het woord „gegenereerd” te verdraaien om vast te stellen dat er een tijd was waarin de Vader Christus heeft voortgebracht, is acht geven op „verleidende geesten en leringen van duivelen”. Voor het doel van onze huidige studie stel ik eenvoudig vast dat de vrouw van Openbaring twaalf het „mannelijke kind” zou baren, dat de volken zal hoeden met een ijzeren staf. De honderdvierenveertigduizend zullen eveneens de volken hoeden met een ijzeren staf.

De gemeente van Thyatira keert terug wanneer de dodelijke wond van het pausdom wordt genezen bij de zondagwet. In die geschiedenis is de belofte die aan Gods volk wordt gegeven, dat zij die overwinnen, de „volken” zullen regeren met „een ijzeren staf”.

En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de volken: En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten zullen zij in stukken geslagen worden: gelijk ook Ik die van mijn Vader ontvangen heb. Openbaring 2:26, 27.

Gods volk, dat zich bevindt in de laatste manifestatie van de gemeente van Thyatira, zijn de honderdvierenveertigduizend. De vrouw bracht in het begin Christus voort en aan het einde brengt zij de honderdvierenveertigduizend voort, die het Lam volgen.

En zij zongen als het ware een nieuw lied vóór de troon en vóór de vier dieren en de ouderlingen; en niemand kon dat lied leren dan de honderdvierendertigduizend, die van de aarde verlost waren. Dezen zijn het die zich niet met vrouwen bevlekt hebben; want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen, waarheen Het ook gaat. Dezen waren uit de mensen verlost, als eerstelingen voor God en voor het Lam. Openbaring 14:3, 4.

Christus werd „eerst” geboren, en de honderd vierenveertigduizend volgen het Lam, dus worden zij „laatst” geboren. Christus werd „weggerukt tot God”, evenals de twee getuigen van Openbaring elf. Beide van haar kinderen stijgen op tot de Vader.

En zij baarde een mannelijke zoon, die al de volken hoeden zou met een ijzeren staf; en haar kind werd weggerukt tot God en tot Zijn troon. Openbaring 2:5.

Christus is, als de HEERE der heerscharen, ook het „deel van Jakob”, en Israël is „de scepter van Zijn erfdeel”, en Israël is ook Zijn „strijdhamer” en Zijn „krijgswapenen”, die Hij gebruikt om „de volken in stukken te slaan”.

Jakobs deel is niet als zij; want Hij is de Formeerder van alle dingen; en Israël is de staf van Zijn erfdeel: de HEERE der heerscharen is Zijn Naam. Gij zijt Mijn strijdhamer en Mijn oorlogswapenen; want met u zal Ik de volken in stukken slaan, en met u zal Ik koninkrijken te gronde richten. Jeremia 51:19, 20.

Christus en de honderdvierenveertigduizend regeren beide over de volken en slaan hen in stukken met een ijzeren staf. Christus is het „deel van Jakob”, maar dat geldt evenzeer voor Zijn volk.

Want des HEEREN deel is zijn volk; Jakob is het lot van zijn erfdeel. Deuteronomium 32:9.

De steen die zonder toedoen van handen uit de berg werd losgehouden en Gods gemeente vertegenwoordigt, is de uiteindelijke manifestatie van Zijn gemeente die de aarde met Zijn heerlijkheid vervult, en zij worden gebruikt als Gods strijdhamer om de voeten van het beeld te treffen en die koninkrijken te maken tot het „kaf van de dorsvloeren in de zomer”. Die koninkrijken worden door de wind weggeblazen.

Toen werden het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het goud tezamen verbrijzeld en werden als kaf op de dorsvloeren in de zomer; en de wind voerde ze weg, zodat er geen plaats voor hen werd gevonden; en de steen die het beeld trof, werd tot een grote berg en vulde de gehele aarde. Daniël 2:35.

Het was noodzakelijk de symboliek van de vrouw te plaatsen in de context van de banier die tot aan de hemel wordt opgeheven, want Openbaring hoofdstuk twaalf duidt het begin aan van een oorlog tussen Christus en Satan die in de hemel begon, en doet daarmee een oorlog in de hemel kennen die het einde van de grote strijd tussen Christus en Satan markeert. Openbaring hoofdstukken twaalf en dertien beelden de laatste oorlog van de grote strijd uit, en zij doen dat door Satans vertegenwoordigers en de honderd vierenveertigduizend af te beelden terwijl zij in de hemelen strijden.

In het volgende artikel zullen wij overgaan tot de behandeling van de oorlog in de hemel in de „laatste dagen”, die voorafgeschaduwd werd door de oorlog in de hemel die in het begin aanving.

En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde; en het had twee horens, aan die van een lam gelijk, en het sprak als een draak. En het oefent al de macht van het eerste beest uit vóór diens ogen, en het maakt dat de aarde en die daarop wonen het eerste beest aanbidden, welks dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet neerdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. En het verleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het macht had te doen in de tegenwoordigheid van het beest; en het zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en toch leefde. En het werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En

het maakt dat aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofden; en dat niemand kan kopen of verkopen dan hij die het merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam. Hier is de wijsheid. Wie verstand heeft, berekene het getal van het beest; want het is een menselijk getal, en zijn getal is zeshonderd zesenzestig. Openbaring 13:11–18.